І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07303
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXI. Ч. 14. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 22-го СІЧНЯ 1964 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 22, 1964 No. 14. VOL. LXXI.

ДЖАНСОН ПЕРЕДБАЧАЄ РІСТ ЕКОНОМІКИ, ПЕРЕСТЕРІГАЄ ПРОТИ ІНФЛЯЦІЇ

Вашингтон. — Президент Джансон 20-го січня предложив перший свій економічний звіт, в якому передбачає сильний ріст економіки в цьому році, якщо Конґрес в найкоротшому часі схвалить закон про зменшення прибуткових податків на суму — $11 000 000 000. Одночасно Президент остерігав в своєму зверненні проти загрози інфляції, якщо промисловці схочуть збільшувати ціни на товари ,а робітничі організації внаслідок того домагадимуться більших заробітних платень. Президент передбачає, що крайова продукція дійде в цьому 1964 році до нового рекорду — $623 000 000 000; в 1963 році вона виносила $585 000 000 000, а число безробітних при кінці 1964-го року має бути на 500 000 менше, як воно було в минулому році. Президент підкреслював, що оце вже третій рік без перерви триває добробут і ріст економіки, що є рекордом, бо після двох років добробуту слідувала звичайно економічна знижка. Президент передбачає, що темп росту економіки буде більший в цьому році, але ЗДА не можуть чекати на це, щоб економіка зростала повільно, тому уряд старається поробити заходи, щоб приспішити економічний ріст, бо одна п'ята населення живе в убозтві. Джансон закликає деякі промисли, як, наприклад, автомобільний, щоб старалися зменшувати ціни на товари, бо цим способом причиняться до стабільности економіки. Збільшена продуктивність американських робітників та модерних машин щороку ліквідує два мільйони робітників. Але уряд старається, щоб економіка мала доволі варстатів праці для тих нових робітників, що кожного року виходять на ринок праці. В 1963-му році створилось коло трьох мільйонів варстатів праці, що не допустило до збільшення числа безробітних. Президент обіцяв предложити Конґресові окремі законопроєкти для поборювання убозтва. На цю ціль уряд плянує видати один більйон доларів. Треба освічувати дітей убогих батьків, щоб вони могли легше знайти відповідну працю. Президент заявив, що вступаємо „в 1964 рік із оптимізмом, федеральний уряд із повною довірою дивиться в майбутнє".

Джансон зазначив в своєму економічному звіті, що він „встановив вчасну алярмову систему", яка має спостерігати, чи не зростають ціни на товари і заробітні платні, бо це було б виявом зросту інфляції, яка знищила б всі добродійства росту економіки й добробуту. Президент в своєму економічному звіті передбачає ріст економіки в цьому році від 5-ох до 6-ох ступенів, *але має бути якнайвчасніше* ухвалений в Конґресі закон про зменшення прибуткових податків. „Ми увійшли в 1964 рік із оптимізмом", сказав Президент американському народові, підкресливши те, що крайова продукція в грудні минулого року переступила $600 000 000 000 в річному відношенні. Уряд хоче, щоб це зменшення податків обов'язувало вже від 1-го лютого цього року, але в політичних колах гадають, що Конґрес зможе ухвалити зменшення податків аж між 1-им березня та 1-им квітня. Економісти сподіваються росту економіки внаслідок двох чинників: веких інвестицій бизнесменів у свої підприємства та збільшених витрат споживачів, які видаватимуть гроші заощаджені на зменшених податках. Коли б зменшення податків почалося вже від 1-го лютого ц. р., то американці дістали б додаткових $8 800 000 000, які вони видавали б на закуп консумпційних в найширшому значенні цього слова товарів. Економічні дорадники гадають, що зменшення податків зменшить число безробітних до 5 відсотків всіх робітних сил в країні, але більшого зменшення числа безробітних в цьому році на думку економістів не можна буде осягнути. Ось головні пункти економічного звіту Президента: 1) Економіка дійшла в грудні до $600 000 000 000 в річному відношенні, тобто на $100 000 000 000 більше впродовж 3-ох роках урядування Кеннеді та Джансона; 2) Оособисті прибутки дійшли до пересічної суми $2 500 на кожного американця; 3) Особисті прибутки по відтягненні податків дійшли до суми $500 000 000 000, а прибутки корпорацій до — $50 000 000 000 перед вплаченням податків і $25 000 000 000 по заплаченні податків; 4) Число затруднених переступило 70 000 000

Пересічна заробітна платня фабричного робітника становить $102 тижнево

Вашинґтон. — Департамент Праці стверджує, що в грудні минулого року пересічні заробітні платні фабричних робітників дійшли до $ 2.50 за годину праці, а тижневий заробіток становив $ 102, бо пересічно кождий робітник мав дещо менше як на одну годину праці понад норму. В листопаді 1956-го року платня за годину ставила $ 2, а в грудні 1950 р. — $1.50. Коли узгляднити збільшення цін і вплат до соціяльного забезпечення, — то все ж таки купівельна сила промислового робітника в 1963-му році збільшилася на один відсоток. Число всіх робітних сил становило в 1963-му році — 72,975,000, число затруднених — 69,809,000, число безробітних — 4.166,000.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Джансон** вислав від себе і від своєї дружини побажання скорого видужання дружині нюйоркського посадника пані Роберт Ваґнер, яка лікується в шпиталі св. Луки в Ню Йорку.

● **Адвокати Джека Рубенстейна** (Рубі) заявляють, що вони оборону свого клієнта опиратимуть на тому факті, що Джек Рубі терпить на пошкодження мозку, яке проявляється у формі епілепсії. Рубі застрелив 24 листопада вбивника президента Кеннеді Лі Г. Освальда і тепер сидить в арешті в Далласі, Тексас.

● **Пасажирський рух** на летунських лініях в 1963 році збільшився на 14.4 відсотка в порівнянні з 1962-им роком, а в 1962-му році цей рух був тільки на 8 відсотків більший в порівнянні з 1961-им роком.

● **Департамент Оборони** повідомляє, що в цьому році покличуть до військової служби 1,050 лікарів; з того армія дістане — 650 лікарів, фльота — 200 і летунство також — 200. Покликання відбудуться вліті цього року.

● **Президент Джансон** запропонував бюджет для поширення Корпусу Миру в сумі $115.000,000. Це є видатки на цей Корпус у фінансовому році, що почнеться 1-го липня 1964-го року. Цьогорічний бюджет Корпусу Миру виносить $96,000,000, а бюджет на 1965-ий рік запропонований на $19,000,000 більше. У вересні 1965-го року число добровольців Корпусу Миру мало б становити 14,000, а тепер воно виносить коло 7,000.

● **19-річна** донька президента Лінда Бирд Джансон, яка досі навчалася в Тексаському університеті, вписалася в літньому семестрі цього року до університету ім. Джорджа Вашинґтона. З нею вписалася разом і її приятелька Ворpі Линн Смит із Сан Антоніо, яка в Тексасі разом мешкала із донькою президента, а тепер вона житиме зі своєю приятелькою в Білому Домі. Обидві приятельки мешкали два і півроку в одній кімнаті в Остіні в Тексасі.

ЗДА ВІДЗНАЧАЮТЬ РОКОВИНИ 22-ГО СІЧНЯ ТРАДИЦІЙНИМИ МОЛИТВАМИ В КОНҐРЕСІ, ПРОГОЛОШЕННЯМ „ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ" В СТЕЙТАХ І МІСТАХ ТА ВРОЧИСТИМИ АКАДЕМІЯМИ В БАГАТЬОХ ГРОМАДАХ

Врочистість проголошення 22-го січня „Днем Української Незалежности" в Ню Йорку. Посадник міста Роберт Ваґнер передає підписану ним 17-го січня проклямацію голові Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій пані Катерині Пелешок, в приявності української делеґації. На фото (зліва): д-р Ол. Соколишин, Вол. Ласовський, мґр Ів. Базарко, П. Дорожинський, адв. Ст. Ярема, посадник Ваґнер, Й. Лисогір, пані Пелешок, В. Цюпа, адв. Ю. Волинець, ред. Вол. Душник.

Врочистість підписання проклямації 22-го січня „Днем Української Незалежности" в Джерзі Ситі 20-го січня 1964. Посадник міста Вілен підписує проклямацію. На фото стоять (зліва) за посадником: Роман Слободян, Олена Олійник, П. Костик, впреп. о. декан А. Борса, Гр. Бура, М. Коць, Йосип Лисогір, голова Відділу УККА Вол. Білик і Тереса Хижак.

Роковини проголошення української державної незалежности і соборности в Києві 22-січня 46 і 45 років тому відзначено у Вашинґтоні традиційними вже молитвами в Конґресі ЗДА, проголошеннями „Дня Української Незалежности" губернаторами багатьох стейтів і посадниками багатьох міст та врочистими академіями в багатьох громадах. Сесію Сенату ЗДА в дні 22-го січня мав започаткувати молитвою Преосв. Кир Ярослав Ґабро, єпископ української католицької дієцезії св. Миколая в Шикаґо, а сесію Палати Репрезентантів подібною молитвою мав започаткувати всч. о. протоєрей М. Пахолок. Текст обидвох молитов поданий на окремій сторінці „Від Українського Конґресового Комітету" в цьому числі, де названо також пляновані січневі врочистості - академії в багатьох наших громадах. Рівночасно відбуваються також традиційні вже врочистості проголошування „Дня Української Незалежности" губернаторами стейтів і посадниками міст та вивішуванням синьо - жовтих українських національних прапорів, побіч зоряних американських, на капітолях стейтів та ратушах міст. Цьогорічну акцію проклямацій „Дня Української Незалежности" в стейтах започаткував, з ініціятиви голови стейтової філії УККА д-ра Антона Жуковського, губернатор Північної Дакоти Вільям Л. Гай, видавши таку проклямацію вже 15-го січня. Губернатор Ню Джерзі заповів врочисте підписання і проголошення проклямації „Дня Української Незалежности" у вівторок, 21-го січня. Посадник світової метрополії Ню Йорку підписав таку проклямацію, в приявності української делеґації, минулої п'ятниці 17-го січня, а посадник Джерзі Сити в понеділок, 20-го січня.

В 1963 році 125,000 осіб стали американськими громадянами

Вашинґтон. — Головний прокуратор Роберт Ф. Кеннеді звітував Президентові про працю Уряду Іміґрації і Натуралізації в 1963-му році і през. Джансон висловив своє вдоволення з того, що в тому уряді йде праця без бюрократичної затримки. В минулому році 314,000 чужинців прибули до ЗДА як іміґранти або на постійний побут; більше як половина з цього числа походила з таких держав: Німеччина, Італія, Велика Британія, Канада і Мехіко. 31-го грудня було у ЗДА 154,703 кубинські втікачі, з чого 6,076 прибули до цієї країни між жовтнем 1962 і кінцем липня 1963.

НТШ і Товариство Українських Інженерів влаштовують Наукову Конференцію

Ню Йорк. — В суботу, 25 січня 1964 р. в годині 6.30 увечері відбудеться в Українському Інституті Америки в Ню Йорку, Наукова Конференція, влаштована Математично-Природописно-Лікарською Секцією НТШ і Головною Управою Товариства Українських Інженерів Америки. Конференцію відкриє директор МПЛСекції, проф. д-р М. Зайцев. Архітект І. Заяць виголосить доповідь на тему „Сакральне будівництво як знаряддя національної політики, на протязі віків". Другу доповідь на тему „До проблем заліснення областей твердого вугілля в Пенсилвенії" дасть д-р інж. М. Чаповський. З черги д-р інж. О. Цибрівський виголосить доповідь на тему „Проблеми термомагнетичного холодження". Конференцію, яка є призначена для ширшого загалу, закриє голова ТУІА, інж. М. Шуль.

У Женеві відновлено конференцію роззброєння

Женева. — В понеділок. — 20 січня ц. р. відновила свої наради міжнародна конференція роззброєння, яка формально є Підкомісією Об'єднаних Націй. Комісію Об'єднаних Націй для справ роззброєння становлять всі членські держави ОН. Оця Женевська конференція складається з 5-х репрезентантів Заходу (ЗДА, Британія, Франція, Канада й Італія), 5 комуністичного табору (СССР, Польща, ЧСР, Румунія і Болгарія) і вісім невтральних країн: Індія, Мехіко, Швеція, Об'єднана Арабська Республіка, Етіопія, Бірма, Бразилія і Ніґерія. Франція від самого початку бойкотує Женевську конференцію, визнавши її за зайву витрату часу, тому вона відбувалась з різними перервами у складі 17-ох учасників. Наприкінці минулого тижня прибув вже з Москви Сємьон Царапкін, спеціяліст від справ роззброєння. З американського боку головою делеґації є Вільям Фостер, голова Аґенції для військової контролі і роззброєння. За твердженням газет, ЗДА плянують представити на цій конференції конкретний проєкт — порозумітись в деяких справах, які вправді не є „генеральним і тотальним" роззброєнням, проте входять в засяг проблеми загального роззброєння і йдуть в його напрямку. Таким частинним успіхом конференції було б схвалення заходів проти загрози несподіваної атаки — через встановлення обсерваційних станиць обабіч залізної заслони. Далі: умова про спільне протидіяння поширенню атомової зброї, умова щодо зменшення військових бюджетів, редукція засобів перевоження атомової зброї, себто важких бомбовиків, врешті передача атомового матеріялу для мирових цілей. Фахівці висловлюються дуже скептично про реальні шанси будь-якого поважнішого порозуміння на Женевській конференції, з уваги на непримирливість Москви в найважливіших політичних справах, що становлять причину міжнародної кризи.

Президент і віцепрезидент Кипру ведуть взаємну публічну полеміку

Нікозія. — Нездорові політичні відносини на Кипрі знайшли яскраве віддзеркалення в публічній полеміці, веденій у проголошуваних окремих пресових бюлетинах, президентом Кипру грецьким архиєпископом Макаріосом та віце - президентом, турецьким адвокатом д-р Фазілем Кучуком. Кучук заквестіонував право кипрського міністра Спіроса Киприяну репрезентувати Кипр, як цілість, на теперішній Лондонській конференції про Кипр. Кучук твердить, що Киприяну тільки формально є міністром закордонних справ кипрської держави, бо фактично репрезентує грецьку національну більшість на Кипрі, а та більшість має окрему репрезентацію. Макаріос з свого боку закинув своєму заступникові, що той також інколи виступає, як репрезентант турецької меншини на Кипрі, а часом, як віцепрезидент кипрської держави. Тим часом в Лондоні голова конференції, що має на меті завести спокій на тому острові, міністер для країн Коммонвелту Дункан Сандіс, переговорює окремо з кипрськими греками, окремо з турками, щоб довести між ними до порозуміння.

● **У Гані,** у зв'язку з таємничим атентатом, що його 2 січня ц. р. буцім-то виконав один із поліціянтів, що сторожили президентський палац — проти президента Кваме Нкрумаха, арештовано 2-х високих поліційних старшин та звільнено шістьох зі служби. Переведено зміни у поліційній верхівці.

● **Біля Алконбері в Британії** впав на поле і розбився під час вишкільного лету американський військовий стежний літак. Три члени його залоги вискочили з парашутами і врятувалися.

ЗДА СТУРБОВАНІ РІШЕННЯМ ФРАНЦІЇ ВИЗНАТИ ПЕЙПІНҐ

Вашингтон. — У зв'язку з рішенням французького президента де Ґоля визнати комуно - китайський режим і нав'язати з ним дипломатичні взаємини, американський Уряд — твердять газети — поставлений у дуже важку і трудну ситуацію. Визнання Францією Пейпінґу не є лиш безпосередньо поважною престижевою перемогою Комуністичного Китаю, але може потягнути за собою цілу низку поважних змін у міжнародній констеляції. І так, за всією вірогідністю всі колишні французькі колонії в Африці, які усамостійнившись зберігають добрі взаємини з Францією, підуть за її прикладом і визнають Комуністичний Китай. Таким чином питання прийняття Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй буде перерішене в користь китайських комуністів, з поважним ударом для престижу Америки, яка постійно виступала проти членства китайських комуністів в ОН. Америка переконує тепер Вільний Китай з його осідком на Тайвані (Формозі), щоб він не зривав дипломатичних взаємин з Францією, якщо Франція визнає комуністичний режим на китайському суходолі і сама не захоче зривати з націоналістичним урядом на Формозі. Прецеденс створила Британія, яка визнала була комуністичний Китай, але не зірвала з Вільним Китаєм, — у Пейпінґу є британський шарже д'аффер, а на Формозі генеральний консул. Китайські комуністи спротивилися обмінялись з Британією амбасадорами саме з уваги на збереження Британією далі зв'язків з режимом Чіянґ Кай-шека, але не вимагали від Британії зірвання тих зв'язків. Якщо те саме повторилось би тепер з Францією, то — твердять газети — це означало б визнання китайськими комуністами у практиці існування „двох Китаїв", які могли б обидва засідати один поруч одного в Об'єднаних Націях. З другого боку Вільний Китай бачить у визнанні комуністичного режиму в Китаї заперечення легального права теперішних правителів на Формозі вернутись на китайський суходіл; вільні китайці завжди вважають комуністів за узурпаторів влади і так само змагають до визволення Китаю з-під комуністичної влади, як китайські комуністи говорять про „визволення" Тайвані (Формози). Однаково американська, як вільно - китайська дипломатія старається вплинути на Францію, щоб вона не квапилась з визнаванням китайських комуністів, але вони — мабуть — не матимуть успіху. Канада і Японія мають — твердять газети — бути найпершими державами, що після Франції визнають комуно - китайський режим.

Західня Німеччина проти визнання Францією Комуністичного Китаю

Бонн. — Західньо-німецький канцлер Людвіґ Ерґард делеґував міністра для спеціяльних цілей Гайнріха Кроне, щоб той поїхав до Парижу та з'ясував французькому президентові Шарлеві де Ґолеві, що рішення цього останнього визнати комуно-китайський режим є шкідливе для Західньої Німеччини і може пошкодити французько-німецькому союзові. Гайнріх Кроне був завжди палким прихильником французько-німецького замирення та якнайтіснішої співпраці. Саме серед отих німецьких „франкофілів" рішення де Ґоля нав'язати дипломатичні вза'ємини з Пейпінґом викликало пригнітливе враження, бо де Ґоль не інформувався і не радився з німецькими лідерами та не рахується з фактом, що таке визнання надзвичайно скріпить міжнародний престиж не тільки Комуністичного Китаю, але й Східньої Німеччини та ослабить принципове становище Західньої Німеччини — не визнавати комуністичних режимів.

Британські воєнні кораблі вислані на води Танганьіки

Лондон. — Британський уряд вислав літаконосець „Сентавр" із 600 вояками морської піхоти та нищильник „Кейнбрасн" на води Танганьіки, на Індійському океані. З військом, що є на тих двох воєнних кораблях і в сусідній Кенії, Британія матиме там 2.000 вояків, себто достаточну силу, щоб завести порядок в Танґаньіці, якщо британські громадяни в тій африканській країні були б загрожені. Британський міністер для справ зв'язків між державами Коммонвелту, Дункан Сандіс, заявив в парляменті, що ситуація в Танґаньіці „погіршується". Він покликався на звідомлення від діючого високого комісаря в Танґаньіці Стівена Майлеса. Але водночас часописи повідомляють, що в столиці Танґаньіки Дар ес Салямі настав спокій та що властиво нема зміни тамошнього режиму. Це збунтувався перший курінь війська, який виступив проти британських старшин, вимагав заступлення їх автохтонними старшинами та домагався вищої заплати. У заворушеннях, що їх спричинив той військовий бунт, згинули 14 осіб і 20 було ранених. Юрба скористала з того бунту і почала грабувати крамниці та нищити і палити автомашини. Арештовані збунтованими вояками 30 британців та їхні жінки і діти — звільнені. Президент Танґаньіки Жуліюс Ньєрере буцім-то живе і здоров та з невідомого ближче місця керує акцією, щоб привернути нормальний стан.

У СВІТІ

● **На американській летунській базі Йокота в Японії** здвигнено пам'ятник у честь вбитого президента Джана Кеннеді. Брат трагічно загинулого Президента, генеральний прокуратор Роберт Кеннеді, який був в минулому тижні в Японії з дипломатичною місією, відвідав разом з своєю дружиною ту військову базу і склав перед пам'ятником свого брата вінок квітів.

● **До Занзібару,** малого острова біля східнього побережжя Африки, де 10 днів тому переведено керовану комуністами революцію, прибули кореспонденти з Совєтського Союзу, Чехословаччини і Польщі. Зате чотирьох американських кореспондентів тамошній „народний" уряд видалив.

● **Коментатор Ізраїльського радія** заявив у зв'язку з одностайним протижидівським фронтом 13-ох арабських держав на їх „вершинній" конференції в Каїро, що виминути війну на Середньому Сході можна буде тільки тоді, коли переконається арабських володарів, що вони не виграють війни проти Ізраїлю.

● **Папа Павло VI** має призначити 10 нових членів почесної Ватиканської ґвардії, зложеної з членів італійської аристократії. Але водночас має бути розв'язана одна бриґада почесної ґвардії. З новопризначеними папська ґвардія рахуватиме 52 особи. Вони беруть участь звичайно в процесіях та в урочистих Богослужбах.

● **Південно - вєтнамський** військовий режим арештував коло 500 осіб із злочинного світу. Непевна політична ситуація і затяжна війна проти комуністичних партизанів створили в Південному В'єтнамі сприятливе підложжя для процвітання злочинів. 120 арештованих вислано до копалень вугілля на роботи.

ВЕЛИКІ ІСТОРИЧНІ ДНІ НА СТОРІНКАХ „СВОБОДИ"

СВОБОДА

"SVOBODA"

УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА

ПРОГОЛОСИЛА ПОВНУ НЕЗАВИСИМІСТЬ УКРАЇНИ.

Україна вислала 24-годинний ультімат до правительства большевиків.

Українська справа в парляментах европейських держав.

Перша сторінка „Свободи" з повідомленням про проголошення незалежности Української Народної Республіки

СВОБОДА

"SVOBODA"

ЗЛУКА ГАЛИЦЬКОЇ РЕПУБЛИКИ З УКРАЇНОЮ

Перша сторінка „Свободи" з вісткою про злуку українських земель в одну соборну українську державу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сиьті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і mone orders виставляти на: "Svoboda".

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Вікопомна дата

В історії України XX сторіччя день 22 січня 1918-го року записаний, як переломова, вікопомна дата встановлення незалежности і суверенности Української Народної Республіки в Четвертому Універсалі Центральної Ради, прийнятому в той день і проголошеному урочисто на Софійській площі 24-го січня того ж року.

Обрання дати 22-го січня 1918-го року для схвалення Четвертого Універсалу з його історичним ствердженням, що Українська Народна Республіка проголошується „силою, волею і словом" українського народу, не було випадковим. В третьому Універсалі Української Центральної Ради, який був проголошений в імені зв'язаної тоді ще з Росією Української Демократичної Республіки і в якому цей зв'язок був висловлений ствердженням „не відділяючись від Республіки Російської і зберігаючи єдність її", заповіджено на день 22-го січня 1918-го року Українські Установчі Збори, значить, зібрання Української Конституанти, яка мала вирішити дефінітивно майбутній лад у вільній Українській Державі, її повну вже незалежність і суверенність. Не зважаючи на те, що зовнішні події не дозволили провести визначених на день 9-го січня виборів до цієї Української Конституанти, провід Української Центральної Ради вирішив провести в дні, призначеному на її зібрання — схвалення Четвертого Універсалу, з формальним проголошенням того, що мали б зробити Установчі Збори. У складній зовнішньополітичній ситуації — в обличчі виповідження війни Росією Українській Демократичній Республіці і збройного наступу большевицьких загонів, під час мирових переговорів у Берестi Литовськім, де большевицька Рада Народних Комісарів, як тодішній уряд Росії, намагалася узурпувати собі право говорити також і в імені України, рішення Центральної Ради проголосити своїм Четвертим Універсалом незалежність і суверенність вже Української Народної Республіки було актом історичної ваги. Урочисте прийняття цього Універсалу поставило Україну на належне їй місце в тогочасній міжнародній констеляції. Українська Народна Республіка одержала, з одного боку, змогу підписати, як суверенна держава, мир із Центральними Державами в лютому 1918-го року у Берестi, а з другого — виступити у війні з Росією, не як її нібито збунтована складова, „федеративна" частина, але вже як окрема держава з усіма суверенними правами — боронити свою територію і народ проти збройного нападу чужої держави. Водночас із цим проголошенням Четвертого Універсалу перекреслено спроби большевицьких узурпаторів виступати в імені українського народу, як фіктивний уряд фіктивної „української радянської соціялістичної республіки". Всі ці моменти склалися оправдано на те, що день 22-го січня 1918-го року увійшов в історію України, як дата її державного вже існування. Для підкреслення ваги і значення цієї дати Директорія УНР і її Рада Міністрів обрали також день 22-го січня 1919-го року, щоб проголосити акт соборности всіх українських земель, що й відбулося знову напередодні відкриття нових Установчих Зборів — Трудового Конґресу України.

Такі історичні факти. І це вони дають силу і моральне право українській нації в її боротьбі за українську самостійну і соборну державу проти всіх фікцій, творених московськими окупантами для щораз більшого поневолювання України.

22 січня і ера „співіснування"

Тиждень Поневолених Націй і День Української Незалежности, проголошувані щорічно в різних стейтах і містах Америки, це в очах большевиків і звеличників політики угодівства — „провокація" і „підривання миру", що нібито може засновуватись тільки на „мирному співіснуванні". Але в очах усіх дійсних звеличників світлих заповітів, що ані воля не може бути половинна, ані світ не може бути наполовину вільний, наполовину уярмлений, ані мир не може існувати, коли нема волі — в очах усіх людей, які нерозривно пов'язують поняття миру і волі, щорічне відзначування Тижня Поневолених Націй і щорічне урочисте святкування в Америці роковин проголошення української Суверенности і Соборности — це доказ, що ще не завмерла віра в силу ідеалів, більшу за фізичну силу з її тимчасовими перемогами.

У першому періоді холодної війни світ перебував на грані гарячої війни. З розвитком та поширенням атомової зброї і мілітарним скріпленням Совєтського Союзу відроджено теорію „мирного співіснування", що народилася була в Америці в 1941-45 роках, в часі американсько - совєтського воєнного союзу. Спершу ота нещасна теорія породила наївну віру в чесність совєтського союзника, і з тієї віри з черги постали договори в Ялті і Потсдамі, які стали причиною міжнародної кризи й міжнародного напруження, що існують по нинішній день. Сьогодні нема вже на Заході наївної віри в большевицьку миролюбність і чесність у зберіганні міжнародних договорів. Але все це є податливість на політику шантажу. І все ще Захід займає тільки оборонну позицію проти комуністичної активности, не проявляє із свого боку ініціятиви, не переводить політичного наступу і не вміє протиставити комуністичному імперіялізмові негайного відважного й рішучого спротиву. Очевидно, що такий стан західньої психічної слабости використовують Москва і Пейпінґ для щораз дальшого поширювання своїх впливів у різних пунктах ґльобу.

Щоб не дразнити Москви, Захід не домагається державної незалежности для тих народів Сходу Европи, які впали жертвою російського імперіялістичного колоніялізму. Але неможливо цілком промовчувати існування цих народів і їх визвольні змагання. Неможливо викреслити із сучасної дійсности 40-мільйоновий український нарід, його першу в історії геройську війну проти російсько-большевицьких наїзників, його вперте зберігання своєї національно - політичної й національно - культурної особовости та всіх доказів тугости, з якою він протиставиться 44-річній русифікаторській політиці.

Отож акти 22-го січня 1918 і 1919 років у нинішній похмурій співіснувальній атмосфері не є актами архівального значення. Ідеал Самостійної і Соборної Української Держави не є мітом, ані спомином минулого. Це — жива й актуальна політична програма, яку носять у своїх серцях і душах мільйони людей і яка буде певно здійснена: всесвітня історія знає чимало могутніх мілітарних потуг, які розлетілись тому, що спиралися на багнетах, на насильстві, на неправді і на нещасті уярмлених народів. Й тому відзначування дат 22-го січня в американському Конґресі та проголошування Дня Української Незалежности є мудрим політичним актом. Це не тільки вияв симпатії до українського народу, що прагне свободи, але й вияв віри, що кінець-кінцем московсько-большевицька тюрма народів буде розвалена.

Яків Зозуля

УНІВЕРСАЛ 22-ГО СІЧНЯ 1918 РОКУ

„Однині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною, вільною, суверенною Державою Українського Народу".

Ці знаменні слова читаємо в IV Універсалі Української Центральної Ради з 22-го січня 1918-го року і чуємо в доповідях на святах української незалежности.

Наш 22-ий січень є точним відповідником американського 4-го липня 1776-го року, що його американці урочисто згадують кожного року. Тому варто порівняти обидва ці акти.

Незалежність України проголосила Українська Центральна Рада, чи точніше її виконавчий орган, Мала Рада, революційний парлямент, — створений українськими партіями й організаціями проти волі російського режиму для оборони українських національних прав.

Так само Декларацію Незалежности ухвалив Континентальний Конґрес, революційний орган 13 англійських колоній в Америці, що самочинно зібрався на заклик леґіслятури Мессачусет для спільної оборони проти насильств королівського війська. Це вже була революція, яка почалася після першої сутички англійського війська з населенням Лексинґтону і Конкорду 19-го квітня 1775-го року. Континентальний Конґрес зібрався 5-го вересня 1775-го року у Філядельфії і складався із 56 членів.

IV Універсал був ухвалений і виданий по 7-ми місяцях безуспішних домагань, щоб російський уряд признав Україні автономію чи становище федеральної держави. Американці видали свою декларацію аж по 15 місяцях боротьби, коли король назвав Конґрес бунтарським, а Юрія Вашинґтона — зрадником.

Дата 22-го січня означає день, коли пропозицію незалежности поставлено на порядок денний засідання Малої Ради і коли прочитано проєкти постанови, подані проф. Михайлом Грушевським, Володимиром Винниченком і Микитою Шаповалом. По цілоденних нарадах ці проєкти об'єднала в один комісія Ради і запропонувала 23-го січня на засіданні, в якому брали участь також представники національних меншостей — жидів, поляків, москалів. Я особисто брав участь у тих засіданнях і був свідком, як ті представники меншостей дуже гостро виступали проти відділення від Росії. Було подано багато поправок і додатків, які почасти прийнято. Остаточне голосування було поіменне і відбувалося так, що секретар Михайло Єреміїв відчитував за списком членів, а вони заявлялися: „за (39), „проти" (4), „утримався" (6). Разом брало в голосуванні 49 осіб на всіх 58 членів Малої Ради. Таким чином не брало участи в засіданні 9 осіб, а властиво тільки 6, бо представник партії кадетів і два представники большевиків виступили зразу після проголошення III Універсалу з 20-го листопада 1917-го року.

А як то було в Америці?

У Конґресі брало участь 13 стейтів, які мали по одному голосу, не зважаючи на число членів у делеґації дотичного стейту. Перше голосування відбувалося 1-го липня 1776 року, при чому тільки 9 стейтів було за відділення від Англії. Друге голосування відбулося 2-го липня і „за" було вже 12 стейтів, а делеґація Нюйоркського стейту заявила, що не має уповноваження голосувати. Після цього комісія на чолі з Томасом Джефферсоном подала вироблений нею проєкт постанови. Відбулися над ним гострі дебати, в яких особисто виступав проти відділення Джан Дікенсон з Пенсилвенії. Після прийняття ту, остаточне голосування, я- деяких поправок, головно таких, що згладжували гостро- ке не змінило висліду з 2-го липня проведено 4-го липня 1776-го року. Стейт Ню Йорк дав уповноваження своїй делеґації тільки 9-го липня, а делеґація приєдналася до голосування тільки на засіданні Конґресу 15-го липня. Цим досягнено одностайної ухвали.

Щодо персонального голосування членів, то, крім Дікенсона, були ще й інші, які голосували „проти", наприклад, Роберт Морріс з Пенсилвенії. Але їх „проти" не бралося під увагу, бо голос більшости в делеґації уважався за рішальний.

Універсал Центральної Ради був відчитаний на її засіданні зразу після голосування і короткої перерви. Це сталося 24-го січня о 12-ій годині 20 хвилин у т. зв. Великій Залі в присутності значного числа гостей. Проголошено ж його на Софійській площі 25-го січня в присутності Уряду, членів Центральної Ради, дипломатичних представників, війська, духовенства і великої маси народу.

Надаючи великого значення актові незалежности, Континентальний Конґрес прийняв 19 липня спеціяльну ухвалу: написати декларацію на пергамені і дати підписати її всім членам Конґресу. На засіданні 2-го серпня деякі учасники ще вагалися з підписуванням, і зробили це значно пізніше. Останнім підписав декларацію Томас МекКін аж у січні 1877-року, а Роберт Морріс вагався із своїм підписом 7 тижнів. Деякі члени, одначе, зовсім не підписали декларації (Джан Дікенсон), зате підписали її такі, що не брали участи в засіданні 4-го липня. Всього на декларації стоїть 56 підписів.

Універсалу з 22-го січня 1918-го року ніхто з членів не підписував. Правдоподібно, що, за прийнятим порядком, він був підписаний тільки головою проф. Грушевським та одним із секретарів — Єреміївим чи Постоловським. Але шкода, що наступні покоління не знають з певністю, хто ж були автори і творці акту 22-го січня?

Сьогодні ми навіть не знаємо, чи той документ зберігся, а якщо зберігся, то де він знаходиться. Перед вступом большевиків до Києва секретар Постоловський виніс з будинку Центральної Ради найважливіші документи і переховував їх аж до повороту Уряду в березні 1918-го року. Але що сталося з ними пізніше — невідомо.

Те саме було з Декларацією Незалежности Америки. 101 рік блукала вона по різних схованках, була під загрозою пожежі, а двічі навіть під загрозою захоплення англійцями.

Щоб зберегти для історії імена всіх учасників IV Універсалу, треба, щоб живі ще учасники того акту ідентифікували всіх тих осіб, які брали участь в засіданні 22-24 січня 1918-го року. Дотепер ми знаємо небагато про них. Голосували з них „проти" 4 особи (Кость Кононенко, Дмитро Чижевський, М. Балабанов і Лібер). Три з них були делеґатами російської партії соціял - демократів - меншовиків, хоч перші два з них українці, а четвертий був делеґатом жидівської партії Бунд. „Утрималися" від голосування 6 осіб: Соломон Гольдельман (Поалей-Ціон), І. Скловський рос. ес- -ер), Сухових (рос-ес-ер). М. Шац - Анін (жид. роб. партія), Дубинський (жидівська робіт. партія) і Почентоський (поль. дем. централь). „За" голосувало 39 осіб, між ними один поляк (Косак, пол. соціял. партія) і 38 українців.

У Малій Раді українці мали 50 мандатів і були розділені так: 9 членів Президії М. Грушевський, Микола Шраг, Сергій Веселовський, Андрій Ніковський, Федір Крижанівський, Михайло Єреміїв, Антін Постоловський, Микола Чечель і Яків Левченко; 9 членів з Президії Всеукраїнської Ради Селянських, Військових і Робітничих Депутатів: Микола Стасюк, Павло Христюк, Гаврило Одинець, Саватій Березняк, Яків Зозуля.

(Закінчення на сторінці 3-ій)

А. Гудовський

ДО ЧОГО ЗОБОВ'ЯЗУЄ НАС АКТ 22-ГО СІЧНЯ 1918 РОКУ?

Сорок шість років тому — 22 січня 1918 року — Українська Центральна Рада проголосила 4-им універсалом незалежність України, як незалежної держави українського народу. Тому акт 22-го січня є кульмінаційним пунктом нової української історії. Кожний українець - самостійник повинен цей акт шанувати, бо він закріпив відродження нації маєстатом суверенности і створив правні підстави для наших теперішніх визвольних змагань. Отже, день 22 січня є нашим найважливішим національним святом державного відродження, яке кожна українська громада в ЗДА старається відзначити.

Але культ історичної події не повинен обмежуватися святочними зібраннями й урочистими академіями. Дата 22 січня повинна пригадувати наші обов'язки і спонукати нас підсумувати нашу зовнішньополітичну діяльність та виправляти помилки. Що ж показують нам ці підсумки? Показують, що ми працювали незадовільно, і основною причиною цього є наше розбиття і нетолерантність. Законно обраний українським народом уряд — Центральна Рада — проголосила 4-им універсалом, що Українська Народна Республіка стає самостійною і вільною державою українського народу, а ми досі не об'єдналися під прапором УНРеспубліки, щоб спільними зусиллями боротися за звільнення нашої батьківщини з-під московсько - большевицької окупації.

Чому ж так сталося? Чи існують засадничі перешкоди для здійснення консолідації всіх інших політичних сил, і як позбутися цих перешкод?

Річниця акту 22 січня зобов'язує ще раз проаналізувати ці питання.

Насамперед пригадаймо собі, що Трудовий Конґрес обрав Директорію і визначив у своїй ухвалі її права. На підставі цих ухвал Директорія ще на батьківщині видала 12 листопада 1920 року два закони. Першим був „Закон про Тимчасове Верховне Управління та порядок законодавства в УНР". Артикул 4-ий цього закону передбачає, що коли голова Директорії через хворобу чи смерть не може виконувати своїх обов'язків, то його заступає голова Державної Народної Ради, або — до скликання цієї Ради — голова Ради Міністрів. Другим законом був „Закон про Державну Раду". Через військові події створити на Україні цю Раду були неможливо, також не можна було перевести це на еміґрації. Отже, згідно із згаданим законом 12 листопада 1920 року, після смерти С. В. Петлюри, головою Директорії став А. Лівицький. Він підписав у 1948 році „Тимчасовий закон про реорганізацію Українського Державного Центру" і на підставі його створено УНРаду, що мала виконувати обов'язки Державної Народної Ради.

Як бачимо, Державний Центр зберігає тяглість законно обраної влади і репрезентує леґальний титул УНРеспубліки. Завдяки цьому ДЦ УНРеспубліки в екзилі має прерогативу бути базою для консолідації й являє собою добру правну підставу для діяльности загальноукраїнського політичного центру. Тому політичні еміґрації, мабуть, усіх етнічних груп у ЗДА об'єдналися навколо своїх екзильних урядів. Так було і в нас, бо в 1948 році до УНРади ввійшли були всі політичні угруповання (за вийнятком гетьманців), і це підтверджує, що не існує для цього ніяких ідеологічних перешкод, а непринципові перешкоди при бажанні завжди можна усунути на засаді компромісу. Присутність в УНРаді одного з угруповань ОУН це підтверджує.

Деякі з українських організацій і діячів, що брали участь у пізніших етапах визвольної боротьби, визнаючи 4-ий універсал, ставляться з застереженням до УНРеспубліки, бо вважають, що, визнаючи її вони знецінюють створені за їх участю керівні осередки. Це — болюче непорозуміння. Всі форми українських визвольних змагань нам дорогі, бо вони политі кров'ю, добровільно відданою за волю Батьківщини, але боротьба останніх формацій не завершилася періодом реальної державности, яка — за нормами міжнародного права — повинна складатися з території, народу й уряду. Тому всі українські самостійники повинні визнавати УНРеспубліку, як обрану українським народом форму останньої держави, як символ, а український народ сам вибере у майбутньому форму державного управління. Очевидно, тепер, в сучасних умовах, народоправна республіка є таки найліпшою формою державности, яку не можуть знецінювати ні помилки окремих діячів, ні сумний факт поразки.

Колись президент Лінкольн сказав, що розділений дім встояти не може. Тим більше не можемо ми — роз'єднані — успішно боротися. Немає також і засадничих перешкод до консолідації і співпраці наших політичних чинників у рамцях УНРади, бо ДЦ УНР не раз деклярував, що визнає УПА і революційну боротьбу всіх самостійницьких формацій, як позитивний вклад у змагання за державну незалежність України, але ж репрезентанти цих змагань не можуть існувати окремо і провадити власну політику. Вони повинні включитися в єдиний політичний центр і таким чином створити можливість вести на еміґрації українську самостійницьку політику, використовуючи здобутки визвольної боротьби всіх українських чинників. Тоді ми здійснили б заповіт С. Петлюри, який писав, що „чим скорше буде всіми відповідальними діячами України визнана історична потреба одної української державности і одної закордонної політики, тим швидше українська справа стане з об'єкту суб'єктом міжнародної політики".

До цього зобов'язує нас акт 22-го січня 1918 року!

Богдан Галайчук

ВОВКИ У ВІВЧАРНІ

Ідея своєрідного принципового поплентатцтва, теоретично обґрунтована на сторінках уругвайської „Політики", знаходить практичне застосування, зокрема, у Бразилії. Тамошній союз католицької університетської молоді був (не відомо мені, чи він все ще існує) найчисленнішим студентським об'єднанням, куди численнішим від комуністичного. Та його провідники, мабуть, вважають, що не кількість, а якість є суттєвою річчю і що комуністи творять „заступництво всіх справедливих та синдикальних інтересів і політичних реформ", і на всебразилійських студентських конґресах творять спільний бльок з комуністами.

За бразилійським зразком також в інших країнах шириться ідея студентського „народного фронту", між іншим у сусідній Арґентині. Минулого року т. зв. гуманістичний рух поміркованої католицької орієнтації виграв вибори до керівних органів державного університету, де марксисти мали традиційну більшість, і ту подію широко коментувала американська преса. Цьогорічні вибори виграли марксисти; на одному факультеті гуманісти створили виборчий бльок з марксистами, на двох інших були поважні тенденції в напрямі створення такого бльоку. Дивним дивом, вогнищем такого роду тенденцій є тутешня Університетська Католицька Акція, дармащо вона перебуває під безпосередньою контролею церковної влади, і що тутешній кардинал - єпископ відомий із своєї безкомпромісової протикомуністичної постави.

У тих симптомах мотивом не є вже прагнення соціяльної справедливости, цинічно унапрямлене та капіталізоване. Тут діє вже ціла гама мотивів, зазублених і здебільша ясно неусвідомлених, в яких мішаються толстовщина з її непротивленням злу, розкислий лібералізм, капітуляція перед комуністичною самопевністю і брутальністю (перед міщеанською „ясноволосою бестією" в большевицькому виданні), примана забороненого овочу і — в першу черґу — звичайнісінький снобізм. На конґресі „Пакс Романа" можна було вирізнити всілякі спонуки, які викликують овечий гін до „діялогів з марксистами", діялогів, які деколи не виходять поза невинний флірт, але деколи заходять, як побачимо, доволі далеко.

Важко дискутувати з молодими людьми, які, приймаючи пози героїв з повістей Толстого, деклямують, що християнинові повинна бути чужа всяка нетерпимість, у тому числі й супроти комуністів; що комуністи — це лиш один із противників, що немає причини обмежуватися марксистською спокусою, не торкаючися інших; що комуністи — це бідні заблукані брати, й тому ми повинні вести діялоги з ними, підходячи до них з таким вирозумінням, як — Христос до Марії Магдалини, і так далі, і так далі. Молоді люди говорили серцещипательно, мов з церковної проповідниці.

Ці ліричні монологи скінчились в Монтевідео на двох останніх сесіях, коли наша комісія, що займалася „марксистською спокусою для студентства", почала обговорювати „по точках" проєкт резолюцій, опрацьований головою. Справа пішла гладше, ніж можна було сподіватися. „Спокушені" були раді, що прийнято без спротиву — після відходу консерватистів — гострий осуд реакційности та байдужности супроти соціяльної несправедливости. Не могли протиставитися опінії голови комісії, мовляв, на „діялоги" може пориватися лише людина як слід приготована, а не перший-ліпший сантиментальний хлопчак, якого окрутить довкола мізинця „бідний заблуканий брат", озброєний по зуби марксистською діялектикою. Не мали що відповісти й мені, коли я пригадав, що енцикліка „Дівіні Редемпторіс" наказує комуністів трактувати не як Марію Магдалину, а як міняйлів із святині; „Рома льокута, кавза фініта" — тому годі приймати за добру монету всю толстовську лірику на тему простягненої до комуністів руки.

Біда в тому, що сама ідея пошани авторитету („Рома льокута") прогризена, на крайній католицькій лівиці,

(Закінчення на сторінці 3-ій)

Д-р Лука Луців

ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА

(У сторіччя з дня народження письменниці)

(VII)

О. Кобилянська високо цінила свою останню повість „Апостол черні". Вона вважала цей твір за свою основну працю, може вже останню поважнішу працю, і в листі до акад. Степана Смаль-Стоцького в 1922 р. писала, що вона „вже стара, хоровита, то треба завчасу свою „хату споряджати". О. Бабишкін гадає, що цей „останній значний за обсягом твір Кобилянської" є „ідейно і художньо неповноцінний" (57).

Ми довше затрималися на повісті „Царівна", бо навіть Комишанченко вважає, що цей твір є „найкращим твором О. Кобилянської на тему емансипації жінки, а всі інші твори, присвячені цьому питанню, лише конкретизують і деталізують його" (ст. 17). І далі цей критик пише: „Це зокрема бачимо в повістях „Ніоба", „В неділю рано зілля копала", „За ситуаціями", в оповіданнях „Некультурна", „Природа", „Він і вона" та інших творах" (ст. 17).

Тут треба підкреслити, що у згаданих Комишанченком творах О. Кобилянської немає емансипаційної проблеми, бож героїня „Некультурної" „емансипована не за теорією, а з інстинкту", як про це знає і сам Комишанченко. Цей критик з радістю підкреслює, що чоловік Наталки з „Царівни", Іван Марко, „за національністю хорват, якому є чужий націоналізм і шовінізм, від чого він застерігає й Наталку в той час, коли в неї дає себе знати непорозуміння взаємовідносин між українським і польським народами. Ось чому Наталка саме в ньому знаходить свій ідеал справжньої людини й охоче йде з ним у житті" (ст. 16).

З цих слів можна було гадати, що д-р Марко і Наталка успішно розв'язали національне питання в тому сенсі, що національні проблеми мають поступатися вищим, інтернаціональним вимогам. І за це хвалить Кобилянську совєтський критик. Але цей критик не добачив того, що бачила Кобилянська, бо в новелі „Мужик", написаній того самого року, що й „Царівна" (1895), змальовує вона польку панну Ванду, якій зовсім „не був чужий шовінізм" і яка називала освіченого українця „хлопем" та „русінем" тільки тому, що той українець не міг погодитися з панями польками, що вояк, який налягав на ногу в маршуючій сотні . . . є „хамом".

Наталка з „Царівни" не стала байдужою до українства, як гадає Комишанченко, вона ще роздумує над тим, як їй виховувати „свого майбутнього сина — на хорвата чи на українця", за що був „лютий на Наталку" 17-річний В. Сімович, який як гімназійний учень прочитав був повість Кобилянської зараз після того, як вийшла вона книжковим виданням в Чернівцях в 1896 році. Наталка залишається українкою, вона думає: „Я хотіла б, щоб всі українці стали орлами". Вона мусить працювати як піклувальниця старшої пані Марко, але горда з цього, і, як пише д-р О. Грицай, „все наново прокидається в ній гордість суверенної людини" („Альманах", 292). Такими є і всі інші героїні Кобилянської.

Деякі персонажі Кобилянської не витримують боротьби з життям, як Лявфлерівна з „Людини" або Орядин із „Царівни"; інші упокорюються в житті, немов слухаючи згадуваного нами вже Є. П. Якобсена, що „де люди люблять, мусить найбільше упокоритися той, хто любить найбільше". Осип з „Ніоби" упокорюється перед любленою ним Рут, упокорюється і сама Ніоба — Анна Яхновичева перед своїм сином піяком Андрушею, те саме роблять закохана в Гриця Настка („В неділю рано зілля копала") і люблячa, тиха Анна перед Михайлом („Земля").

Проблема землі в творах Кобилянської

Українські письменники часто заторкували проблему землі в своїх творах. Можна сказати, що вершинними, неперевершеними творами на цю тематику є новелі славного Василя Стефаника „Вона — земля" та „Сини". Стефаник писав ці свої твори після того, як українське військо зі співом про червону калину пішло визволяти „Україну з московських кайдан".

В нарисі „Лан" Стефаник по мистецьки заторкує й соціяльну проблему: „Довгий такий та широкий дуже, що оком зіздріти не мож. Пливе у повітрі, в сонці потапає. Людські ниви заливає. Як широкий, довгий невід. Виловить нивки, як дрібоньку рибу. Отой лан".

В новелі „Синя книжечка". Антін прощається зі своєю хатиною: „Іду. Лиш поступив єм си, а вікна в плач. Заплакали, як маленькі діти. Ліс їм наповідає, а вони слозу за слозов просікают. Заплакала за мнов хата. Як дитина за мамов — так заплакала".

Семен із „Вона — земля" каже Данилові, який на початку війни, в 1914 році кинув рідну землю зі страху перед москалями:

— Старий птах най гнізда старого не покидає, бо нове збудувати вже не годен. Бо ліпше, аби його голова в старім гнізді застигла, як у яру при чужій дорозі.

— Правда, Семене, правда, за це слово я вам дякую . . .

— Наше діло з землев; пустиш єї, то пропадеш, тримаєш єї, то вона всю силу з тебе вігортає, вичерпує долонями твою душу; за то у тебе отари, та стада, та стоги. І вона за твою силу дає тобі повну хату і дітий і внуків, що регочутси, як срібні дзвинки, і червоніют, як калина.

Це так дивляться селяни на землю, з якої живуть; та Стефаникові селяни зрозуміли вже, що „земля — це Україна".

ДО ЧОГО ЗОБОВ'ЯЗУЄ НАС АКТ 22-ГО СІЧНЯ 1918 РОКУ?

(Закінчення із стор. 2-ої)

Сергій Паночіні або Осип Гермайдзе, Григорій Довженко, А. Пісоцький - Річицький і Гіневченко; 8 членів від української партії соціялістів - революціонерів: Всеволод Голубович, Микола Ковалевський, Никифор Григоріїв, Микита Шаповал, Микола Любинський, І. А. Маєвський, Олександер Севрюк і А. Салтан. 8 членів від української соц. - дем. робітничої партії: (Володимир Винниченко, Борис Мартос, Євген Неронович, Микола Порш, Валентин Садовський, Михайло Ткаченко, Левко Чикаленко і ще один). 3 члени українських соціялістів - федералістів: М. Кушнір, Кость Мацієвич, Іван Фещенко - Чопівський і, можливо, Бойко. 3 члени від малих груп — українських трудовиків, народних соціялістів і позапартійних. Імена їх невідомі.

Цей список обіймає 38 осіб, з яких два кандидати. Отже, голосуючих могло бути 36 плюс 4 невідомих.

Щоб усталити імена українських учасників, я беру на себе ініціятиву і прошу всіх осіб, що були на тому історичному засіданні, як члени чи гості, переслати мені свої спомини, публікації або перекази, які вони чули від померлих членів, щоб на цих свідченнях (про створення її я постараюсь у порозумінні з Державним Центром) могла переглянути й винести своє ствердження ідентичности —

Моя адреса: Prof. Yakiw Zozula, 302 Mountain Way, Rutherford, N. J., USA.

Філядельфійський „Театр у п'ятницю" виставляє четвертий раз „Багряні рожі"

Філядельфія. — Зорганізований тому шість місяців гурток діячів і прихильників українського театрального мистецтва „Театр у п'ятницю" добився у своїх намаганнях розбудити зацікавлення української громади до вистав театру чималого успіху. Ставлена цим театром, що працює під керівництвом Володимира Шашаровського, комедія Альда де Бенедетті „Багряні рожі" (в перекладі Ігоря Чайківського) буде виведена в п'ятницю 24-го січня ц. р., на загальне домагання зацікавлених громадян уже четвертий раз. Участь в цій виставі беруть: Ліза Чепіль, Оксана Рудакевич, Богдан Паздрій, який є водночас режисером, і Ярослав Пінот-Рудакевич. Декорації приготовив Олександер Гранат. Початок вистави, що відбуваться у власній театральній залі, відданій до диспозиції „Театру у п'ятницю" Українською Громадою при 23-ій і Бравн вул. у Філядельфії, год. 8.15 веч.

У Південному В'єтнамі згинули знову 7 американських летунів

Сайгон. — У двох останніх днях минулого тижня американські збройні сили в Південному В'єтнамі зазнали знову прикрих втрат у війні проти тамошніх комуністичних партизанів. В п'ятницю минулого тижня комуністи застрелили з засідки одного американського вояка, а трохи пізніше того самого дня збили великий американський гелікоптер, що — разом із багатьма іншими гелікоптерами — помагав південно-в'єтнамським військам в їх атаці проти комуністичних позицій в дельті ріки Меконг. Американський гелікоптер розлетівся в повітрі і всі чотири американські летуни згинули. В суботу комуністи збили знову один гелікоптер, при чому згинули два американці, один в'єтнамець і один британець.

ВОВНИ У ВІВЧАРНІ

(Закінчення із стор. 2-ої)

тим, що в українській публіцистиці зветься „духом степу"; і то не лише, коли йдеться про заборону приналежности до комуністичної партії чи симпатизування до неї.

Недавно помер французький теолог Тайгад де Шарден, який поставив під сумнів християнське пояснення походження людини, допускаючи як можливу еволюціоністичну теорію, проголошену Дарвіном. Окремим офіційним документом (т. зв. „монітум") з 30-го червня 1902-го року Апостольська Столиця остерегла проти поширення Тайгадової доктрини, навіть у духовних семінаріях при католицьких університетах: „Абстрагуючи від опінії відносно позитивних наук — читаємо в тому документі, — є очевидним, що ті книжки Шардена) мають поважні помилки, і що в них сумніви у філософічній та теологічній матерії, шкідливі для католицької доктрини".

Не зважаючи на це, деякі католицькі інтелектуалісти, в тому числі й духовні особи, популяризують Тайгадову теорію у деяких країнах, зокрема у Франції та в Арґентині. Дивно, що у таких прилюдних виступах не вагаються вони виступати разом з іншими прихильниками еволюціоністичної теорії, атеїстами. Ще дивніше, що добирають цих останніх саме з-поміж марксистів, дармащо еволюціоністична теорія не є, як відомо, монополем макрсизму.

Дивне, але правдиве. Після довшої підготови в Буенос Айресі група католицьких інтелектуалів, до якої належить двох священиків, один єзуїт, другий світський, професор духовної семінарії, влаштовує цикл наукових викладів, виступаючи поруч марксистських перлеґентів, як історик Хорхе Абелярдо Рамос та соціолог Ізмаїл Віняс. Вінясових писань я не читав, але добре ознайомлений з творчістю Рамоса, яка просякла аґресивним протикатолицьким духом. Слід підкреслити, що Рамос не природник і не філософ, а тому в його творчості не знайдете ніже тієї коми з теорії еволюції, бо та творчість всеціло присвячена ревізії аргентинської історії згідно із засадами марксизму-ленінізму. Слід також підкреслити, що Тайгад де Шарден не виходить поза теологію та філософію, що в його творах не знайдете ніже тієї коми з політики, чи хоча б з філософії політики або філософії історії. Де кум, а де коровай? Що може мати спільного Тайгад де Шарден з Рамосом чи з Вінясом? З цим питанням постійно зустрінетесь в тутешніх католицьких колах, та не легко знайти задовільну відповідь. Де кінчиться дешевий, задиркуватий гурра - лібералізм та антидогматизм? Де починається звичайна інфільтрація — цинічне надуживання популярного імени Шардена для пачкування марксистів - леніністів у католицьке середовище. Чи не пачкують їх — так, як колись перепачковано Леніна — у запльомбованому вагоні, з фальшивою етикеткою „Тайгад де Шарден"? І чому те пачкування шите білими нитками? Як пояснити провокативне легковаження ватиканського „монітум", навіть двома духовними особами? Незріла, незрівноважена задиркуватість „гнівливих молодих людей" (а є люди, які зберігають молодість до смерти), чи рафінована провокація, щоб стягнути на себе канонічні санкції, викликати голосний скандал, потягнути за собою увесь опкутаний духом степу сектор, викликати одвертий розкол серед вірних?

Таке підозріння підсилює те, що тутешнійю кардинал-єпископ, відомий з низки різких протикомуністичних пастирських листів, не склав ні найменшої заяви у справі „Епоки", обмежившись тим, що оголосив удруге текст „монітум" з 30-го червня 1960 року, і таємним обіжником заборонив католицьким установам давати дозволи на імпрези тієї загадкової групи у їхніх домівках.

Вилім небезпечний, без прецеденсу; ситуація погана.

Короткі вістки

● **Д-р Альберт Швайцер**, що його багатократно окреслювали, як „наймудрішу людину у світі", лавреат Нобеля, лікар, філософ, музика і філантроп, скінчив в минулому тижні 89 років. Він перевів цей день, як звичайно, в шпиталі для прокажених в Лібраіль в Ґабоні, в Африці. З бажанням здоров'я приїхали туди в той день західньо - німецький амбасадор і представник американської Аґенції для міжнародного розвитку.

● **Совєтський маршал Василій Чуйков** поручає у своїй статті у журналі „Военния Знания", щоб приготовляти протиатомові схоронища та освідомлювати людей про способи протидіяння радіяції. Ще недавно совєтська преса глузувала з американців, що вони взагалі займаються проблемою цивільної оборони на випадок атомової війни.

● **Йорданський король Гуссейн** називав президента Об'єднаної Арабської Республіки Абдель Ґамаля Нассера, свого недавного смертельного ворога, „братом Нассером" на минулотижневій конференції „на вершинах" 13-ох арабських країн в Каїро. Нассер буцім-то переконав своїх гостей, арабських королів і президентів, що він перестав уже підступом чи силою накидати всім арабським країнам „соціялізм" і своє верховодство.

● **Конґолійська поліція** знайшла на березі ріки Конґо дві щільно запаковані скрині, перепачковані з міста Браццавілю з другого берега ріки, столиці кол. французького Конґа. У тих скринях були скоростріли, автоматичні пістолі з амуніцією, далекосяжний кріс із телескопом і кишеневі запальнички з механізмом до вистрелювання мініятюрних куль. Вся ця зброя була совєтського походження. Її показано прилюдно.

● **У Парижі** розпочався судовий процес проти трьох учасників змови проти життя президента де Ґоля. Його плянували застрелити з вікна будинку, що сусідує з військовою школою, коли в лютому минулого року де Голь мав відвідати ту школу. Підсудними є пані Поль Руссуле, вчителька англійської мови у тій військовій школі, капітан Роберт Пуанар і Жан Вішон без окресленої професії.

Українська Літературно Мистецька Клюб

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 24 січня ц. р., в приміщенні Клюбу відбудеться вечір фейлетонів з музичною ілюстрацією Марії Цісик (фортепіяно). Іван Керницький (Ікер) читатиме свої нові недруковані фейлетони і нариси. Вступне слово матиме Борис Ржепецький. Початок о год. 8-ій веч.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● Українська Вільна Академія Наук у ЗДА влаштовує наукове засідання Комісії для дослідження історії української суспільної думки з доповіддю Євгена Маланюка п. н. „Правнук Гетьмана (Олексій Толстой)". Засідання відбудеться в суботу 25 січня 1964 року о 7-ій год. веч. в будинку Академії.

● Ініціятивні сходини б. професорів та учениць гімназії СС. Василіянок у Львові з метою влаштування з'їзду б. учениць і вчителів шкіл СС. Василіянок з приводу 50-річчя першої матури гімназії відбудуться в суботу, 25 січня 1964 р. в кімнаті ч. 31 у Народному Домі. Початок в годині 11-ій перед полуднем. Проситься всіх кол. учениць цих шкіл та їхніх учителів взяти участь у сходинах. До ініціятивного комітету входять мґр Іванна Кушнір - Рожанковська, д-р Василь Лев й ін.

Літературно-Мистецький Клюб у Філядельфії

П'ЯТНИЦЯ, 24-го СІЧНЯ 1964

Заля в „ДОМІ МОЛОДІ"
4940 Н. Олд Йорк Рд.

Авторський Вечір ВІРИ ВОВК

Слово про Авторку матиме Остап ТАРНАВСЬКИЙ

На закінчення ВШ. Пані з 20-го Відділу Союзу Українок прийматимуть Дорогу Гостю з далекої Бразилії і Приявних чаєм.

Вступ на Вечір $1.00, для молоді за добровільними датками.
Початок о год. 7:30 вечора.

Парафіяльний Уряд Української Православної Церкви ВСІХ СВЯТИХ в Ню Йорку
206-208 Схід 11-та вул., Ню Йорк 3, Н. Й.
повідомляє своє членство і громадянство, що

в неділю, 26 січня ц. р., о год. 10-ій ранку

— відбудеться —

СОБОРНА СЛУЖБА БОЖА

в намірениі відзначення

30-ЛІТТЯ СВЯЩЕНСТВА

о. Протоєрея СЕМЕНА ГАЮКА

НАСТОЯТЕЛЯ ПАРАФІЇ.

Після Служби Божої відбудеться

СПІЛЬНА ТРАПЕЗА з ШАНОВНИМ ЮВІЛЯТОМ

в церковній залі.

ПРОСИМО ПРО ЧИСЛЕННУ УЧАСТЬ.

За уряд:
Іван Макарик, голова — Валентина Юрченко, секретар

Українська Вільна Академія Наук у США

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ

Комісії для дослідження історії української суспільної думки.

Доповідь — ЄВГЕН МАЛАНЮК:
„Правнук Гетьмана (Олексій Толстой)"

Засідання відбудеться в суботу, 25 січня 1964 року о год. 7-ій веч., в будинку Академії: 206 Вест 100-та вул., Ню Йорк.

Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА

Математично-Природописно-Лікарська Секція і Т-во Українських Інженерів Америки
Головна Управа

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

відбудеться в суботу, 25-го січня 1964 р. в год. 6;30 веч. в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку.

Програма:

1. Директор МПЛСекції, проф. д-р М. Зайцев: Відкриття.
2. Архітект І. Заяць: доповідь н. т. „Сакральне будівництво, як знаряддя національної політики, на протязі віків".
3. Д-р інж. М. Чаповський: доповідь н. т. „До проблем залісення областей твердого вугілля в Пенсильванії".
4. Д-р інж. О. Цибрівський: доповідь н. т. „Проблеми термомагнетичного холодження".
5. Голова ТУІА, інж. М. Щудь: Закриття.

Доповіді будуть ілюстровані на екрані.
Вхід вільний. — Гостям раді!

Доїзд: Зупинка підземки IРТ при 77 вулиці, або автобусу Медізон Еве. при 79 вул. в Ню Йорку.

Математично-Природописно-Лікарська Секція НТШ
Головна Управа Т-ва Українських Інженерів Америки

ПОСТУПИЛА В ПРОДАЖУ НОВА КНИГА
ПРОФ. Д-Р ЯКІВ ЗОЗУЛЯ

„Біржові операції з вартісними паперами"

Має 230 — X стор. і 51 діяграму сиґналів (Купити-продати). Найновіший практичний довідник для власників акцій.

Ціна — $12.50 у м'якій та $14.00 у твердій обк.

Замовлення надсилати на нижче поданому купоні.

UKRAINIAN TECHNICAL INSTITUTE in NEW YORK
170 West 82nd Street — New York 24, N. Y.

Прошу вислати мені книгу „Біржові операції з вартісними паперами" за $12.50 □; за $14.00 □.*
Вартість книги висилаю рівночасно .... □
вишлю негайно по одержанню книги □*
Ім'я і прізвище (анг) ....
Адреса (анг.) ....
Підпис: ....
Ціну зазначити хрестиком.

Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Ню Йорку,
Відділ Українського Конґресового Комітету Америки
і
Демократичний Український Координаційний Центр Америки

влаштовують

в неділю, 26-го січня 1964 року, в годині 7:00 вечером

в залі WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL
при 17th Street & Washington Irving Place в Ню Йорку

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

присвячену
46-им РОКОВИНАМ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТИ
і
45-им РОКОВИНАМ СОБОРНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

В ПРОГРАМІ:

I.
Відчитання Універсалів
Промова — полк. П. Шандрук
Проклямації Українського Дня — ґовернатора Стейту Ню Йорку Нельсона Рокефеллера. Відчитає адвокат Михайло Пізнак; Мейора міста Ню Йорку, Роберта Вагнера. Відчитає адвокат В. Стек.

II.
В Мистецькій частині виступлять:
Хор „Думка" — дир. Іван Задорожний.
Марта Кокольська — сопрано Ню Йорк Ситі Опера.
Артистка Валя Калин — Деклямація.
Сценічне оформлення — Володимир Ласовський

Своєю масовою і зорганізованою участю докажемо, що нам є дорогі Січневі Акти, для яких жили, вмирали і вмирають найкращі сини і дочки Українського Народу.

Увага! ДІТРОЙТ і ОКОЛИЦІ! Увага!

Український Конґресовий Комітет Америки в Дітройті

— влаштовує —

АКАДЕМІЮ

з нагоди

РОКОВИН 22 СІЧНЯ 1918-19 РР.

в залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, при вул. Мартін і Мічіґен

в неділю, 26-го січня 1964 року, в год. 3:00 по пол.

В ПРОГРАМІ:

Проклямації Дня Української Державности — Губернатора Мішиґену і посадників міст
Капеля Бандуристок Осередку СУМА ім. Пилипа Орлика — Під мистецьким керівництвом п. Петра ПОТАПЕНКА
Соло .... Виступ п-ні Валентини БИКОВЕЦЬ
Деклямація .... П-ні Галини КАЛИТЯК

Промову виголосить відомий діяч і колишній член Української Національної Ради ЗУНР
проф. д-р ОЛЕКСАНДЕР МАРІТЧАК

Українці! Масовою участю відзначіть цей Великий День нашої Незалежности і Соборности.

✝

З глибоким болем
ділюся сумною вісткою
про смерть

Дорогої бл. п.
Д-р ГАННИ ЖУРКО

ЛЮБОВ ЗАФІЙОВСЬКА

ВІДДІЛ ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ В НЮ ЙОРКУ

в суботу, 25 січня 1964 р. в Ню Йорку

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
при Другій Еве. в залі ч. 32

— влаштовує —

ДИСКУСІЙНИЙ ФОРУМ (ПАНЕЛЬ)

на тему:

ЗАВДАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

(З приводу виголошеної доповіді ред. Романом ІЛЬНИЦЬКИМ на форумі Політичної Ради УККА)

Початок о 7-ій годині вечора.

У дискусійному форумі беруть участь: д-р Р. Борковський, ред. Р. Ільницький, мґр. В. Ісаїв, мґр. Ольга Кузьмович, інж. А. Осадца і д-р Б. Цимбалістий, як керівник.
По проведенні форуму, запитання і дискусія.
До участи запрошуємо Українське Громадянство.

УПРАВА ОПВВУ

Відділи Союзу Українок Америки — Нюйоркської Округи

— влаштовують —

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ

в СУБОТУ, 1-го ЛЮТОГО 1964 року

в залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ, 140 Second Ave., НЮ ЙОРК

ВИБІР КОРОЛЕВИ КРАСИ НА 1964 РІК

НАГОРОДИ ЗА НАЙКРАЩЕ ПРИСТОСОВАНУ ВИШИВКУ ДО МОДЕРНОГО СТРОЮ.

ДОБРИЙ І ДЕШЕВИЙ БУФЕТ. ● ОРКЕСТРА Р. БІНЕРТ

Початок: год. 9-та веч. — Вступ $2.00

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Пригадуємо:

в СУБОТУ, 25-го СІЧНЯ 1964 року

Точно год. 4-та по пол.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Членів Федеральної Кредитової Кооперативи

„САМОПОМІЧ" В НЮ ЙОРКУ

У великій залі

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

140-142 Друга Еве. в Ню Йорку

ВІД УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

ЗАКЛИК

УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ З ПРИВОДУ РОКОВИН 22-ГО СІЧНЯ

Рікрічно відзначуємо святочно великі роковини проголошення Української Незалежної Держави в Києві 22-го січня 1918 року і Соборности Українських Земель 22-го січня 1919 року.

Цього року минає 46 років від утворення Української Народної Республіки і 45 років від з'єднання всіх Українських Земель в одній Українській Соборній Державі.

Це дати, яких ніхто не зітре зі сторінок історії. Не вдасться це і теперішнім комуністичним диктаторам, типовим поневолювачам і народовбивцям. Бож комуністична диктатура зліквідувала кругло десять мільйонів українських людей у таборах праці та страхітливим голодом, перед тридцяти роками. Незавидна і тепер доля українського обдертого, мореного недоїданням, селянства, закріпощеного в колгоспах та українського робітника, засудженого на півголодове животіння.

Для всіх українських патріотів, де вони не були б, ці дві дати є двома провідними зірками на шляху боротьби за повне визволення Українського Народу. Бож боротьба за віднову Української Незалежної Держави ніколи не переривалась. Вона ведеться безперервно і далі. І ми в безконечній черзі будемо ці Великі Роковини рікрічно відзначати не тільки тепер, але й у Вільній та Незалежній Україні. Вони освячені кров'ю щонайменше двох поколінь. З них виросли світлі та невмирущі традиції українського національно-державного незалежництва. Щороку всі зорганізовані українці Америки мають відзначувати гідно ці Великі Роковини.

Як усім відомо, в країні Вашингтона на сторожі цих ідеалів стоїть Український Конґресовий Комітет Америки, що об'єднує в собі всі українські національні організації та ідеологічні групи, які визнають статут УККА та обстоюють українські державні незалежницькі позиції. Цього року, у зв'язку з цими Великими Роковинами Український Конґресовий Комітет Америки, згідно з постановами Екзекутиви й Ради Директорів, закликає всі свої Відділи і Членські Організації, як центрального, так і льокального характеру та всіх українських громадян Америки до інтенсивної збірки для Народного Фонду на працю УККА.

Ця верховна українська установа веде, як відомо, дуже важливу та відповідальну працю, як своїми англомовними публікаціями, так і працею у столиці Америки Вашингтоні та через свої Відділи у цілому краю. Вона фінансує видавництво українських шкільних підручників Шкільної Ради і підтримує українську науку. Вона координує працю наших молодечих організацій та слідкує взагалі за всім українським національним життям Америки.

Український Конґресовий Комітет Америки є також репрезентативною установою всіх зорганізованих українців Америки та репрезентує їх перед американськими законодатними установами і перед урядом Америки. Вся праця УККА сперта на цих фондах, які жертвують на ту ціль центральні і місцеві організації та українські громадяни Америки. Тому ця праця є зовсім незалежна, ніхто посторонній не може мати на неї впливу. Словом, УККА веде від нікого незалежну і самостійну українську працю, спрямовану на здійснення найвищого українського національного ідеалу, згідно з духом волелюбного американського народу.

З уваги на те, — УККА закликає ще раз всіх своїх членів та прихильників жертвувати інтенсивно на Український Народний Фонд в часі між 19-им січня та 18-им лютого 1964 року та вирівняти всі залеглості за 1963 рік. Таку акцію УККА буде проводити в тому самому часі кожного року.

Окремо подаємо списки місцевостей, в яких приготовляють святкування Роковин 22 Січня.

Надіючись на виконання нашого прохання, просимо прийняти наші щирі привітання разом із побажаннями успіхів у праці в Новому Році.

ГРОМАДЯНИ И ГРОМАДЯНКИ!

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ ЩО:

— **Український Конґресовий Комітет Америки**, заснований в 1940 році, об'єднав усі українсько-американські національні центральні організації в числі 55 та їх низові клітини.

— **УККА** від свого постання, згідно з II-им і III-им параграфом Статуту, інформує світ про поневолення України московським большевизмом та про віковічну боротьбу Українського Народу за відбудову Вільної, Незалежної й Демократичної Української Держави.

— **В тій цілі** УККА видає англійською мовою вже 20-ий рік „Український Квартальник" (дотепер вийшло 72 книжки) та „Український Бюлетень", якого за 17 літ появилось 372 числа. Журнали ці йдуть на різні адреси до 62-х країн.

— **УККА** видав 57 брошурвідбиток з Конґресових Рекордів зі заявами в українській справі визначних американців. Брошури ті розійшлися накладом 600000 примірників. В тім часі появилось десятки інших англомовних видань.

— **УККА** ініціював цілу низку заяв і резолюцій в Палаті Репрезентантів і Сенаті в справі поневолення України. Згадати б про „Тиждень Поневолених Націй", відзначування Роковин 22-го Січня 1918-1919 років. Переведення свідчень у справі голоду в Україні в роках 1932-1933 та інші.

— **УККА** видав останньо відбитки з Конґресових Рекордів: Бібліографія англомовних українських публікацій. „45-та Річниця Української Незалежности в Конґресі ЗДА". Окремо працю проф. Дмитра Соловія „30-та річниця Великого Голоду в Україні" та „Україна 1963" Льва Гаймана.

— **Шкільна Рада при УККА** видала 20 шкільних підручників для шкіл українознавства. Вони розійшлися в десятках тисячах примірників не тільки в Америці, але й в Австралії, Аргентині, Англії, Бразилії, Канаді, Німеччині — бо й туди висилає Шкільна Рада свої підручники. Десятки тисяч українських дітей, розкинених по всіх континентах, дістали до своїх рук українську книжку.

— Завдяки заходам УККА вже незабаром буде поставлений у Вашингтоні пам'ятник Тарасові Шевченкові.

Чи Ви на підтримку цих акцій вже зложили свій Національний Даток? Як що ні, зробіть це негайно!

Свій Національний Даток вплачуйте у своїм Відділі УККА, або посилайте на адресу:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
302 West 13th Street
New York 14, N.Y.

МОЛИТВА,

ЯКУ ПРОВІВ В ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ПРЕОСВЯЩЕННИЙ КИР ЯРОСЛАВ ҐАБРО, ЄПИСКОП ЄПАРХІЇ СВ. ОТЦЯ НИКОЛАЯ В ШИКАҐО 22-ГО СІЧНЯ 1964 РОКУ З НАГОДИ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ І СОБОРНОСТИ ТА СУВЕРЕННОСТИ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Всемогучий і вічний Боже, що в Твоїй опіці є влада і права цілого людства, поглянь ласкавим оком на тих, що їм повірена влада над нами і дай, щоб скрізь у світі віра і мир серед народів стояли на твердих і тривких основах.

Ми благаємо Тебе, о Господи, посіти Духом Твоїм Святим, порадою і мужністю наділи Президента З'єдинених Держав Америки, щоб його уряд керувався справедливістю, та щоб був кожночасно корисним для народу, який він очолює.

Допоможи йому, щоб він належно піддержував пошану для чеснот і віри та послідовно додержувався справедливости і милосердя у своїх законах.

Нехай світло Твоєї Божественної Мудрости служить вказівками для нарад цього Високодостойного Конґресу в його законодавчій праці й осягах, щоб вони були скеровані на збереження миру, покращання народного добробуту, зріст нашої індустрії і збереження всіх благ свободи та рівноправности.

Ми уповаємо, о Всемилостивий Боже, що Твоя безмежна Ласка спочине і на Українському Народі, який 46 років тому піднявся до незалежного життя і не заперестав боротьби, щоб звільнитись від поневолення безбожницьких тиранів, в надії на те, що з волі Божого Провидіння він здобуде собі волю і права, якими ми тут в З'єдинених Державах Америки так широко користуємося.

Ми молимось, щоб благодать свободи, яку приносить демократичний устрій правління для цілого вільного світу, послужив непомильним прикладом Українському Народові, кріпив Його в затяжній боротьбі і змаганнях до необмеженої участи в сім'ї

Єпископ
Ярослав Ґабро

вільних і вірних Божим заповітам народів цілого світу.

Накінець, о Всемилосерний Боже, зглянся над душами тих, що були на службі народу і відійшли у Вічність перед нами, і які спочивають тепер в обличчі Твого безмежного Маєстату і Всемогучости. В особливий і набожний спосіб ми молимося за душу нашого покійного президента Джана Фіцджералда Кеннеді, який своїм життям і смертю заслужив собі на милий і вдячний спомин цілого нашого Народу. В змаганні до справедливости, в посвяті до належних до нього обов'язків чи то в час війни, чи в моменті її загрози, він дав нам неперевершений приклад віри в Бога, прив'язання до своєї країни і спонукав нас до кращого зрозуміння того, що це значить користуватись спільними надбаннями свободи при вільній системі правління.

Для цих усіх ми хочемо виєднати за посередництвом Твоєї Всемогучости щедрих Ласк, як теж безмежного Твого милосердя для всього людства, Амінь!

16 ТОЧОК ПРОГРАМИ ПРАЦІ УККА В 1964 РОЦІ:

На засіданні Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки, відбутому дня 10-го січня 1964 року, обговорено та вирішено цілу низку справ, а зокрема прийнято, сформульовані Президентом УККА проф. Л. Добрянським у 16-ти точках, завдання, що їх має УККА виконати в 1964-ому році.

1.) З нагоди 46-тих Роковин Проголошення Української Незалежної Держави всі зорганізовані по Громадах американські українці мають солідарно влаштувати гідне відзначення цих Роковин по своїх громадах і стейтових столичних містах. В обох Палатах Американського Конґресу відбудуться відзначування 22 Січня як і попередніми літами. Всі промови Сенаторів і Конґресменів з тієї нагоди разом із молитвами наших духовників будуть видані окремою брошурою, яка буде розповсюджена.

2.) Після невдалої кампанії „Вашингтон Пост" проти побудови пам'ятника Т. Шевченка у Вашингтоні, „Комісія Плянування" перейшла над всіми замітами цього часопису до порядку денного. Таким чином, пам'ятник Т. Шевченка буде побудований і відкритий. Необхідно на це відкриття підготовити якнайчисленнішу участь американських українців. Треба надіятись бодай на 50 тисяч наших учасників у тому святі.

У справі нападів „Вашингтон Пост" на пам'ятник Т. Шевченка й українські реакції на них, будуть опубліковані всі матеріяли в окремій брошурі, що буде відбиткою з Конґресового Рекорду і буде обіймати 100 сторінок. Брошура буде поширена дорогою передплати.

3. Продовжуємо заходи в справі марки з портретом Т. Шевченка. З уваги на те, треба далі слати листи до Конґресмена Тадея Дульського, з проханням видати окрему пропам'ятну марку з нагоди 150-тиліття народин Тараса Шевченка.

4.) Утворення Відділу при Конґресовій Бібліотеці, присвяченого Тарасові Шевченкові, борцеві за волю, найшло вже вияв у зголошеній у Палаті Репрезентантів резолюції (Резолюція 846) Конґресмена Тадея Дульського. Цю справу теж треба масово підтримати відповідними листами, адресованими до внескодавця.

5.) В справі Тижня Поневолених Націй УККА закликає всі свої Відділи та Організації, щоб взяли масову участь у відзначенні 5-тиліття Тижня Поневолених Націй та прийняли відповідні резолюції в липні 1964 року.

6) Слід підтримати Резолюцію Конґресмена Флада з Пенсилвенії (Резолюція ч. 14) про утворення постійного Комітету Тижня Поневолених Націй у Палаті Репрезентантів Американського Конґресу.

7.) З уваги на великі потреби УККА, наша зорганізована Громада повинна зложити кругло 150 тисяч долярів на УНФонд в цьому діловому році, щоб УККА міг виконати всі свої запляновані видавничі та організаційні завдання.

8.) Публікації УККА, зокрема періодики, мають бути сперті на системі передплат. Це відноситься до англомовних — „Українського Квартальника" й „Українського Бюлетеня". Всі Відділи УККА та Центральні Організації мають їх передплачувати.

9.) Цього року припадає 20-ліття „Українського Квартальника". Цю річницю треба відзначити окремим бенкетом, прибуток з якого повинен скріпити цей „Квартальник". Почесним учасником буде на бенкеті основник і довголітній редактор „Квартальника" проф. Микола Чубатий.

10.) Участь у Номінаційних Конвенціях цього року дуже важлива, а саме: УККА має вислати відповідні делеґації на Конвенції демократичної та республіканської партій, щоб вони при виборі кандидатів на Президента репрезентували на них наш погляд в справі оборони прав України та інших поневолених совєтами країн.

11.) УККА та президентські вибори. Український Конґресовий Комітет Америки закликає всіх американських українців, що користуються виборчим правом, взяти участь у цих виборах та використати як слід свій громадський обов'язок.

12.) УККА і Світова Виставка в Ню Йорку в 1964 р. вимагають від нас зужити якнайбільше праці та енергії, щоб український культурний фестиваль випав під мистецьким оглядом якнайкраще та запрезентував нас гідно перед світом.

13. **Переслухання у справі Сташинського.** Сташинський, відомий убивник покійних сл. п. Степана Бандери й д-ра Льва Ребета, проходив особливий вишкіл атентатників у Совсоюзі. Є погляд, що не виключене, що такий самий вишкіл проходив і убивник пок. сл. пам'яті Президента Дж. Ф. Кеннеді. Таке переслухання перед відповідною Комісією Конґресу може цю справу належно вияснити.

14.) Конференція неросійських народів, поневолених Совєтами, повинна бути скликана в найкоротшому часі. Вона повинна дати відповідний матеріял про тотальне поневолення цих народів комуністичною диктатурою.

15.) У справі ратифікації Конвенції про народовбивство, доконуване комуністичною диктатурою, українці й інші поневолені Совєтами народи повинні робити відповідні заходи в тому напрямі, щоб ЗДА цю Конвенцію підписали.

16.) В цьому році треба посилити акцію Підготовного Комітету ПАУК для скликання Світового Конґресу Вільних Українців.

МОЛИТВА О. ПРОТОІЄРЕЯ М. ПАХОЛКА В СЕНАТІ ЗДА 22 СІЧНЯ 1964 Р.

В ім'я Отця, і Сина, й Святого Духа. Амінь. Всемогучий Боже, що з незбагненою мудрістю та великими скарбами Провидіння зберігаєш все й обдаровуєш нас Своєю добрістю та щедрістю, ми, Твої слуги, підносимо свої серця в молитві до Тебе й просимо Твоє благословення на нашу Боголюбиву і Богом бережену країну З'єдинених Держав Америки та на Високодостойного Президента нашого Линдона Б. Джансона. Подай йому Своє керування, силу й рішучість у виконанні його багатьох важких обов'язків.

Подай спокій, Господи, душі твойого покійного слуги, нашого новопреставленого Джана Ф. Кеннеді, та збережи її в вічному блаженстві з Тобою.

Оживи й просвіти, Всеблагий Господи, серця всіх членів наших найвищих державних установ — Сенат З'єдинених Держав і Палату Репрезентантів — щоб вони виконували Твою волю та приносили Тобі славу, зберігаючи свою славетну спадщину для всіх наступних поколінь.

Всещедрий Боже, зішли Своє благословення любови та розуміння всім горожанам нашої славетної держави. Збережи їх від всякої негоди й насильства, обдаровуючи їх духом мудрости й правдивого братерства.

Дякуємо Тобі, Господи, за величний дар свободи, яким Ти обдарував нашу країну, маючи перед собою наш великий обов'язок працювати та складувати жертви, щоб все людство жило в гідності й свободі.

Створивши чоловіка, Ти вложив в його істоту вроджене бажання бути вільним. Тому, відзначуючи 46-ту річницю Проголошення Незалежности Української Народної Республіки, сьогодні, ми молимось Тобі, Отче Чоловіколюбче, за визволення від неволі нашого многострадального Українського Народу й інших поневолених народів. Це їх поневолення під сатанинською рукою найбільш деспотичного режиму в історії світу прийде до кінця, як добро певно подолає зло. Не зважаючи на те, що Український Нарід ще досі пригноблений комуністичним імперіялізмом, він далі бореться за волю і незалежність всіма приступними засобами; бо явління свободи не є втрачене, але горить як невгасиме полум'я в глибинах їх сердець.

Дозволь нам, Вічний Боже, склонити наші голови в жалобному спогаді незчисленних героїв цієї нашої улюбленої країни як З'єдинених Держав Америки так і нашої многострадальної України, та всіх інших поневолених народів, які дали й тепер віддають себе на жертвенник для здобуття свободи й для права пок-

о. Протоєрей
Мирон Пахолок

лонитися Тобі, Наш Небесний Отче.

Бо Ти є джерелом правдивої й безконечної свободи, й Тобі славу й подяку віддаємо, разом з Твоїм Єдинородним Сином, Ісусом Христом, та з Твоїм Оживляючим Духом, завжди, нині й повсякчас і на віки вічні.

В ім'я, Отця, і Сина, й Святого Духа. Амінь.

ВСЯ УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ГРОМАДА В ЗДА ЗБІРНО ВІДМІЧУЄ ВЕЛИКІ РОКОВИНИ ВІДРОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СВОБОДИ УКРАЇНИ!

ВПЛАТИ

до Українського Народного Фонду за час від 1-го липня 1963 року до 31-го грудня 1963 року від Громад, які вплатили суми більше 100 долярів, а саме:

1. Філядельфія, Па.	$4.178	25. Йонкерс, Н. Й.	$ 250
2. Джерзі Сіті, Н. Дж.	2.302	26. Пассейк, Н. Дж.	250
3. Ню Йорк, Н. Й.	2.044	27. Сиракюзи, Н. Й.	245
4. Шикаґо, Ілл.	1.321	28. Сан Франсіско, Кал.	240
5. Гартфорд, Конн.	1.075	29. Виллиментик, Конн.	205
6. Елизабет, Н. Дж.	911	30. Геммонд, Інд.	200
7. Рачестер, Н. Й.	818	31. Бріджпорт, Конн.	185
8. Клівленд, Огайо	674	32. Ню Бритен, Конн.	185
9. Йонґставн, Огайо	545	33. Милвоки, Виск.	160
10. Ню Гейвен, Конн.	540	34. Ню Брунсвик, Н. Дж.	160
11. Дітройт, Миш.	537	35. Піттсбурґ, Па.	152
12. Лорейн, Огайо	525	36. Флинт, Миш	150
13. Бруклин, Н. Й.	510	37. Лембертвилл, Миш.	150
14. Амстердам, Н. Й.	483	38. Вотервлит, Н. Й.	147
15. Трой, Н. Й.	440	39. Вашингтон, Д. К.	140
16. Денвер, Колорадо	411	40. Честер, Па.	133
17. Ютика, Н. Й.	355	41. Ст. Луїс, Миз.	115
18. Скрентон, Па.	338	42. Аліквиппа, Па.	110
19. Бостон, Масс.	325	43. Вудгейм, Н. Й.	110
20. Нюарк, Н. Дж.	310	44. Бінґемптон, Н. Й.	110
21. Міннеаполіс, Мінн.	306	45. Гемтремк, Миш.	110
22. Боффало, Н. Й.	300	46. Ст. Пол, Мінн.	105
23. Ірвінґтон, Н. Дж.	300	47. Ембридж, Па.	105
24. Трентон, Н. Дж.	260		

СІЧНЕВІ СВЯТА

ЩО ЇХ УЛАШТОВУЮТЬ ВІДДІЛИ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

АМСТЕРДАМ, Н. Й. — 2 лютого, о годині 4-ій по полудні. Заля Українського Горожанського Клюбу при Теллер стр. Промовець: д-р Теодор Кокорудз.

БОСТОН, Масс. — 26 січня, в залі Української Православної Церкви при вул. 24 Орчард Гіл Ровд, Джемейка Плейн, Масс. Промовці: д-р Володимир Бандера (англійською мовою), інж. Володимир Флюнт (українською мовою).

БОФФАЛО, Н. Й. — 26 січня, в залі Українського Народного Дому „Дніпро", о годині 7-ій вечером. Промовець: д-р Нестор Процик. Проклямація Українського Дня Мейором м. Боффало.

БРІДЖПОРТ, Конн. — 26 січня, о годині 4-ій по полудні. Заля Українського Народного Дому. Промовець: п. П. Заковоротний.

БРУКЛИН, Н. Й. — 26 січня, о годині 5-ій вечером. Заля Українського Народного Дому. Промовець: п. Юліян Ревай.

БЕЛФИЛД, Н. Дак. — 26 січня. Промовець: д-р Антін Жуковський. Того самого дня на 3-х радіостаціях будуть передаватися півгодинні програми для цілого стейту, а саме :KFYR-Bismark; KDIX-Dickinson; KLPM-Minot, North Dakota.

ГЕМСТЕД, Н. Й. — 26 січня, о годині 3-ій по полудні. Авдиторія Школи при Волнат стр. Промовець: п. Ярослав Гайвас.

ДІТРОЙТ-ГЕМТРЕМК, Миш. — 26 січня, о годині 3-ій по полудні. Заля Українського Народного Дому при Патрик стр. Промовці: конґресмен Джан Лесінський та д-р Александер Марітчак.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — 26 січня в залі Українського Народного Дому. Промовляють: Сенатор ЗДА Герісон А. Вільямс і д-р Ярослав Падох.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — 22 січня, о годині 7:30 вечером. Заля Українського Народного Дому. Промовляє: п. Адріян Кармазин.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — 26 січня, о годині 4-ій по полудні. Заля Школи Греко-Католицької Церкви Св. Михаїла. Промовляє: п. Василь Мудрий.

КЕМДЕН, Н. Дж. — 22 січня вечером Святочні Сходини по відправі молебня в гр-кат. церкві. Проклямація Укр. Дня мейором Кемдену. Промовець: інж. М. Ромах.

КОГОВС, Н. Й. — 26 січня, в залі Горожанського Клюбу. Промовляє: п. Іван Базарко.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — 26 січня, о годині 7-ій вечером. Заля Вашингтон Ірвінґ Гайскул. Відчитання Проклямації Українського Дня губернатора Н. Рокефеллера адв. М. Пізнаком і посадника Ню Йорку Роберта Вагнера адв. В. Стеком. Промовляє: полк. П. Шитрук.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. — 25 січня, в залі Української Католицької Школи. Промовляють: мейор міста п. Лі і адв. Степан Ярема.

ОБОРН, Н. Й. — 26 січня, в залі Т-ва „Запорізька Січ". Промовці: проф. І. Гвозда (українською мовою), п. Аллан Мічел (англійською мовою).

ПАССЕЙК, Н. Дж. — 26 січня, в залі Української Централі. Промовець: п. Ярослав Глинський.

ПІТТСБУРҐ, Па. — 26 січня о год. 4 по пол. в залі Укр. Церкви св. Володимира. Промовець: ред. В. Душник.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — 26 січня, в залі Українського Клюбу. Промовець: п. Роман Чорнобіль. 22 січня, мейор міста Рачестер Франк Ламб проголосить Проклямацію Українського Дня.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — 26 січня, в залі Українського Народного Дому. Промовляє: п. П. Яловий.

ТРЕНТОН, Н. Дж. — 26 січня, о годині 6-ій вечером. Заля Української Православної Церкви. Промовляє: п. Микола Степаненко.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — 26 січня, в Авдиторії Школи Бенджамина Френклина. Промовляють: д-р Петро Стерчо, представник губернатора стейту Пенсилвенії сен. Кларк та мейор міста Філядельфії п. Тейт.

ФЛИНТ, Миш. — 2 лютого, в залі Українського Народного Дому при 3321 Вест Пассадена Евеню. Промовляє: ред. В. Душник.

ФІНІКС, Аризона. — 26 січня, в залі Української Католицької Церкви, 4319 Вест Клярендон. Промовець: д-р Ігор Шалаута.

ШИКАҐО, Ілл. — 26 січня, в залі Школи ім. Шопена. Промовець: полк. Йосиф Мандзенко.

ЙОНҐСТАВН, Огайо. — 2 лютого. Промовляє: п. Михайло Комічак.

ВАШИНГТОН, Д. К. — 2 лютого, год. 5 по пол., в залі "All Souls' Church Hall", 16th Street & Harvard, N.W. Промовці: д-р Гр. Лужницький (укр. мовою), Волтер М. Задореський (анг. мовою).

ОМАГА, Небраска. — 25 січня, о год. 6:30 веч. Заля Лицарів Колюмба, 4440 Савт, 25 вул. Промовляє о. Володимир Возняк.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД

ПРИЗНАЧЕНІ ЗБІРКОВІ СУМИ НА МІСЦЕВОСТІ ПО СТЕЙТАХ В ДОЛЯРАХ НА ДІЛОВИЙ 1963 Р.

АРІЗОНА:	
Фінікс	$ 150
КАЛІФОРНІЯ:	
Лос Енджелес	600
Сан Франсіско	500
Різні місцевості	200
КОЛОРАДО:	
Денвер	700
КОННЕКТИКАТ:	
Бріджпорт	850
Гартфорд	2.500
Ню Бритен	600
Ню Гейвен	1.500
Стемфорд	250
Вилиментик	700
Стратфорд	100
ДЕЛАВЕР:	
Вилминґтон	500
ДИСТ. ОВ КОЛОМБІЯ:	
Вашинґтон	600
ФЛОРИДА:	
Маямі	300
ІЛЛИНОЙ:	
Шикаґо	12.000
ІНДІЯНА:	
Ґері	200
Геммонд	400
КЕНЗАС:	
Кензас Сіті	300
КЕНТАКІ:	
Луісвилл	300
МАССАЧЮЗЕТС:	
Бостон, Джемейка Плейн	850
МЕРИЛЕНД:	
Балтимор, Куртис Бей	1.400
Різні місцевості	250
МИШИҐЕН:	
Дітройт	3.000
Гемтремк	2.000
Дірборн	150
Воррен	150
Флинт	250
МІННЕСОТА:	
Міннеаполіс	1.250
Ст. Пол	250
МІЗУРІ:	
Ст. Луї	450
НЕБРАСКА:	
Омага	400
НЮ ГЕМПШІР:	
Менчестер	300
НЮ ДЖЕРЗІ:	
Джерзі Сіті	2.500
Елизабет	1.100
Нюарк	1.500
Пасейк	800
Ірвінґтон	550
Ню Брунсвік	500
Трентон	800
Клифтон	250
Кемден	300
Пітерсон	200
Менвилл	150
Картерет	200
Перт Амбой	150
Бейон	150
НЮ ЙОРК:	
Ню Йорк	12.000
Бруклин	2.500
Бофало	2.500
Рачестер	2.500
Сиракюзи	2.000
Оборн	1.000
Трой	600
Бінґемптон	600
Коговз	400
Йонкерс	500
Ютика	500
Амстердам	600
Ватервлит	400
Джонсон Сіті	400
Лакаванна	200
Пукіпсі	200
Різні місцевості	2.000
ОГАЙО:	
Клівленд, Парма	4.000
Лорейн	1.000
Янґставн	2.200
Кентон	500
Акрон	400
Лейквуд	300
ПЕНСИЛЬВЕНІЯ:	
Філядельфія	12.000
Пітсбурґ	1,500
Ембрідж	1.500
Честер	800
Скрентон	500
Аліквиппа	600
МкКіз Ракс	400
Бетлегем	300
Рідінґ	200
Линдора	200
Істон	200
РОВД АЙЛЕНД:	
Вунсакет	400
Потакет	300
Провіденс	100
ВИСКАНЗИН:	
Милвокі	500
ВПЛИВИ З ІНШИХ СТЕЙТІВ	15.150